

Сжщия день, 21 септември (3 октомври), ние зехме та изпратихме по единъ екземпляръ отъ мемоара си до по-извѣстнитѣ французски и нѣмски вѣстници, като Journal des Débats, La France, le Temps и др. въ Парижъ, Le Nord въ Брюкселъ, Allgemeine Zeitung въ Мюнхенъ и пр., като го придружихме и съ писмо до директоритѣ имъ. Писахме сжщо и до г. Каница въ Виена, за да му съобщимъ, какъ бѣхме приети отъ лордъ Дерби, толкозъ по-много, че той се съмнѣваше въ Виена за нашия приемъ отъ правителствата.

Надвечеръ пристигна отъ Манчестеръ младиятъ г-нъ Георги Тотъ, сега чиновникъ въ Българската народна банка, за да ни види и ни съобщи радостта на всички наши приятели въ тоя градъ за приема ни отъ лордъ Дерби, приемъ, за който тия, както казахъ по-горѣ, бѣха направили каквото можаха.

VII.

Посѣщения и покани.

22 септември (4 октомври), срѣда.

Този день, слѣдъ прочитане и отговаряне на разни писма, ние часа между 12 и 1, както бѣха ни казали, ходихме при г. Форстера, единъ отъ най-виднитѣ и най-влиятелнитѣ Гладстонови привърженици и сътрудници въ английския парламентъ. Форстеръ, при когото се прѣдставихме съ едно прѣпоръчително писмо отъ единъ нашъ новъ приятель, ни прие твърдѣ лъскаво. Той ни каза, че знаелъ всичко за извършенитѣ отъ турцитѣ свирѣпства въ България, които възмутили и възмущавали още всички безпристрастни лица въ Англия. Прѣдитя свирѣпства обаче той слушалъ, ни каза, че бълга-